

Richard Pachman: **Pilarová mě škrtila ve studiu**

Richard Pachman:

Richard Pachman zažil ve studiu s Evou Pilarovou i situaci, kdy ho škrtila.

Skladatel a zpěvák Richard Pachman spolupracoval s Evou Pilarovou v letech 1994 až 1997. Napsal jí dvě písně na album Eva Pilarová a přátelé, ona hostovala na jeho albech Relax with Classics a Scarabeus. Nejznámější písní jejich spolupráce je modlitba Jesu Domine, která byla zařazena na výběrová i vánoční alba Evy Pilarové. V písni hostuje i sbor premonstrátů ze Strahovského kláštera.

Po koncertě v karlínském divadle, kde jsem měl možnost poprvé a naposledy potkat a osobně poznat Waldemara Matušku, a na kterém jsem Evu doprovázel u dvou mých skladeb, jsem byl svědkem vtipné situace. Za sborem mnichů ze Strahovského kláštera přišla do zákulisí jedna paní z publika a říkala jim: „Máte hezký kostýmy! Kde zpíváte?“ Premonstráti se mile usmáli a odpověděli: „My zpíváme Pánu Bohu!“ Myslím si, že i tak tu paní nepřesvědčili, že jsou opravdoví mniši, a ne kostýmovaný sbor. Spolu se sborem premonstrátů jsme s Evou odehráli i adventní koncert v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Strahově v roce 1996. Vedle skladeb Modlitba a Jesu Domine jsem měl rozpracovaný projekt Missa, který jsem po nedorozumění s Evou kvůli článku a podivné fotomontáži v jednom českém bulváru odložil a v roce 2008 natočil spolu s Martinou Kociánovou, Ditou Hořínkovou, Jaroslavem Svěceným a olomouckým sborem Ateneo.

Zpívala ve frontě na poště

Byli jsme v devadesátých letech s Evou přátelé, trávili jsme spolu hodně času, jezdili jsme na výlety, chodili na ve-

čeře se společnými přáteli. Díky ní jsem v dnes už neexistující restauraci U Blaženky na pražské Bertramce potkal poprvé v životě Karla Gotta. Byl jsem i u ní na chalupě, kde bylo vždy dobře. Eva byla opravdu výborná kuchařka! Tam jsem jí přivezl jako dárek k narozeninám noty k písni Nejsem Scatman. V té době byl mezinárodní hit Scatman od Scatmana Johna a ten mě inspiroval k napsání tanečního songu pro Evu, kde plně vyniklo její úžasné scatování. Vzpomínám, jak si Eva píseň sama otextovala a jak mi ji poprvé se svým scatovaným textem přezpívala ve frontě na poště nedaleko své chalupy, kam jsem ji odvezl. Myslím, že na tohle čekání ve frontě na poště nezapomene spolu se mnou ani těch dalších dvacet lidí.

Paní doktorka Pilarová

Můžu říct, že mě Eva jako svého skladatele pomyslně škrtila ve studiu jen jednou, a to když se mnou řešila tempo téhle písně. Ona ji chtěla zpívat strašně rychle, já upřednostňoval pomalejší taneční tempo. Hádejte, kdo vyhrál! Na Evě se mi líbilo, jak měla vždy všechno dopředu promyšlené a jaký byla profesionál. Jsem rád, že jsem za-

»Pan inženýr« Pachman, »pan profesor« Jelínek a »paní doktorka« Pilarová ve studiu nad partiturou.

žil krásné koncerty, kdy jsem ji doprovázel, i nezapomenutelné hodiny s ní ve studiu. Na albu Relax with Classics Eva natáčela vokál do krásné skladby Giuseppe Giordaniho Caro Mio Ben. Album jsem natáčel v rámci trojkompilace relaxačních úprav skladeb vážné hudby spolu se svým kolegou, kamarádem a někdejší profesorem kompozice na Konzervatoři Jaroslava Ježka Stanislavem Jelínkem. On mě během studia oslovoval »pane inženýre« a nezměnilo se to ani po mém absolutoriu. No, a když ve studiu mezi námi lítalo »pane profesore« – »pane inženýre«, Eva prohlásila, že pokud jsem já inženýr, tak

že ona je doktorka. Do konce natáčecího dne jsem jí tedy říkal »paní doktorko« a dodnes nevím, jestli to považovala za vtip, nebo jestli vzala vážně, když jsem jí řekl, že opravdu jsem inženýr ekonomie, který studoval na konzervatoři kompozici a zpěv až po vysoké škole. Pan profesor Jelínek i Eva odešli během posledních pěti měsíců. Když se tam na hoře potkají, možná si budou říkat »paní doktorko« a »pane profesore« a jistě si spolu zahrájí a zazpívají nějakou pěknou muziku. A u obou těchto geniálních hudebníků musím jen říct: „Bylo mi ctí! A bylo tu s vámi dobře a veselo!“

■ Richard Pachman

Čtyři osudoví muži

V životě zpěvačky Evy Pilarové hráli významnou roli čtyři muži: kontrabasista Milan Pilar, rockový zpěvák Pavel Sedláček, zpěvák Jaromír Mayer a bývalý tanečník Jan Kolomazník. První tři pánové sehráli své úlohy krátce, během jednoho desetiletí, poslední ze jmenovaných byl její životní oporou v manželství plných pětatřicet let.

Kdo zkomplikoval Evě Pilarové život? Paradoxně ten, kdo jí nastartoval kariéru a přivedl ji do Semaforu – Milan Pilar, basista skupiny Ferdinanda Havlíka. Psal se rok 1960. Během následujících dvou let byla svatba, narodil se syn Milan, ale Milan starší posléze zmizel v západním Německu, čímž to tu své manželce na dlouho pěkně zavařil.

V roce 1963 se na scéně Semaforu objevil v písničkovém pásmu Zuzana není pro nikoho doma Pavel Sedláček. V roce 1964 se Pavel objevuje také ve hře Šest žen, s jejíž německou verzí začíná divadlo vyjíždět na zahraniční zájezdy. Dovolím si citovat podstatné z veřejného zdroje, z internetových fanklubových stránek Divadla Semafor, kde se o příchodu Pavla Sedláčka

do souboru píše: „...Poznal zde Evu Pilarovou, se kterou začal nejen chodit, ale zpíval s ní i na deskách hity Hey Paula nebo Young Lovers. Od Suchého a Šlitra také dostal svůj první skutečný hit Život je pes. Zatímco jeho bývalá skupina se začala formovat do budoucího Olympicu, Sedláček měl na krku skandál. Se Semaforem jel do Holandska a Západního Berlína kde si koupil u nás nedostupné auto Fiat 1800. Jenomže to se socialistickému systému ani trochu nelíbilo, Sedláček nezaplátil clo a byl obžalován z finančních úniků (i s E. Pilarovou, která mu půjčila peníze), o auto přišel a dostal trest odnětí svobody na osmáct měsíců nepodmíněně (později o pár měsíců sníženy)...“

Sedláčka vystřídal Mayer

Co se odehrálo během doby, kdy byl Pavel zavřený? V le-

Poslední setkání Ondřeje Suchého s Evou Pilarovou v Šemanovicích v roce 2015, když vystupovala v jeho rozhlasovém pořadu.

UTAJENÉ MALIČKOSTI odhaluje Ondřej Suchý

tech 1965 a 1966 se objevuje Eva Pilarová v semaforské opeře Dobře placená procházka. Písně postavy Uliho z této opery (hrál ho René Gabzdyl) nazpívává na gramofonové desky nový člen divadla – Jaromír Mayer. V Semaforu tou dobou už Mayer zpívá v pásmu Zuzana je všude jako doma (mj. i Kytky se smály, společný hit s Milanem Drobným a Zuzanou Burianovou).

Mayerovy kufry stály za dveřmi

Bohužel se nedohledalo přesné datum, kdy se na repertoáru Semaforu objevilo představení se záhadným názvem Zavinil to bubínek. Ví se jen, že se psal rok 1965 a že díky tehdejšímu zvukaři Bohumilu Palečkovi vznikl záznam části představení, jehož úvodu i následného průvodního slova se ujal Miroslav Horníček. Z jeho slov lze dnes už leh-

ce odhadnout, co se přihodilo: „Vážení přátelé, jsme v maléru!“ zahájil představení Horníček. „Jste ve stejném maléru, já i vy, a říkám to proto, abyste po mně neházeli tupé předměty, i když se říká svůj k svěmu. Všichni jsme se těšili na operu Dobře placená procházka: vy, že ji uvidíte, já, že v ní nehraju a že budu doma. Vy jste přišli na operu, a my vám nabízíme improvizovaný večer s názvem Zavinil to bubínek. Zazvonil u mě telefon a ozvalo se: ‚Tady Suchý. Jiří.‘ Věděl jsem hned, že je zle. Jak je malér v divadle, už volá Suchý...“ Miroslav Horníček v okamžiku, kdy pravil, že se večer jmenuje Zavinil to bubínek, začal význam slova bubínek rozvíjet. A najednou to bylo venku: „Jde o prasklý ušní bubínek Evy Pilarové, která byla operována a týden nesmí mluvit.“ Mayerovy kufry stály za dveřmi.

Netřeba víc rozvádět, nebyl jsem u toho, ale vím, že se Pavel Sedláček s Evou Pilarovou rozešel a že Eva Pilarová se v roce 1968 s velkou slávou v Paříži vdávala za Jaromíra Mayera. Jejich duet Rozhoupej zvonu zněl ze všech tehdejších sdělovacích prostředcích, zkrátka – sláva to byla převeliká. V roce 1971 jsem se pak stal náhodným svědkem dramatického rozchodu téhle manželské dvojice. O žádný ušní bubínek už tehdy nešlo, byly to jen kufry Jaromíra Mayera, které stály za dveřmi. V roce 1984 se stal manželem Evy Pilarové Jan Kolomazník, muž, který se pro ni stal zárukou spokojenosti, spolehlivosti a klidu, mužem, jemuž po pětatřiceti letech společného života zemřela před pár dny v náručí. Pokud někdy pana Kolomazníka potkám, vyslovím mu hlubokou úctu.

■ Ondřej Suchý